

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 11

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 340 din 20 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.947/2021. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor	4–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 80 din 22 noiembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 340**

din 20 mai 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1
din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Orhideea Gardens — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.731/299/2008** al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.238D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a criticii formulate prin raportare la art. 24 alin. (1) din Constituție, din moment ce aceasta vizează interpretarea dispozițiilor legale în raport cu situația probelor care nu au fost puse, în prealabil, în discuția părților. Referitor la critica formulată prin raportare la art. 124 din Constituție, solicită respingerea acesteia, întrucât nu este afectată independența judecătorului de la instanța de trimitere, având în vedere că nu se soluționează cauza pe fond, ci se trimite spre rejudecare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.731/299/2008**, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865**, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispoziția legală criticată contravine dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se aplică unor probe care nu au fost puse, în prealabil, în discuția părților și nu au făcut obiectul unor dezbateri în contradictoriu nici în fața instanței de recurs, fiind doar rezultatul unei conduite părtinitoare și ilegale a unui judecător. Textul de lege criticat permite judecătorului cauzei să dea îndrumări pentru o pretinsă unificare a practicii și să fie concomitent și judecător al fondului, deși casează cu trimitere la rejudecare, derobându-se de

răspunderea pentru soluționarea justă a speței care, în rejudecare, poate presupune inclusiv o modificare a situațiilor de fapt. Se apreciază că, ori de câte ori o instanță de recurs decide cu privire la necesitatea administrării unei probe ce nu a fost pusă în discuția părților și nu a făcut obiectul unor dezbateri contradictorii, aplicarea art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 ar conduce la administrarea probei cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune tribunalului obligația de a proceda la o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și a cererilor de probatoriu ale părților.

6. În numeroase decizii, Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea unei anumite interpretări ce se poate da unui text de lege. De vreme ce Curtea Constituțională are dreptul să se pronunțe cu privire la un anumit mod de interpretare a legii, atunci, pentru identitate de motive, aceasta are dreptul să se pronunțe și asupra constituționalității unui anumit mod de aplicare a legii.

7. Se arată că dispozițiile legale criticate reprezintă o încălcare a independenței judecătorului prin faptul că, rejudecând cauza, acesta, deși independent, este nevoit să preia rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, deoarece îndrumările sunt date în cadrul activității jurisdicționale a instanțelor superioare în baza unui text de lege anterior Constituției și care nu mai poate rămâne în vigoare decât în măsura în care nu contravine normelor și principiilor constituționale. De asemenea, independența judecătorului de fond este știrbită prin faptul că, rejudecând cauza, ar trebui să adopte rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, fiind nevoit să se supună voinței unei autorități străine de cauza judecată, și ar trebui să se conformeze unei hotărâri de speță.

8. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins: „*În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.*”

13. În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căreia „*dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare*”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a reținut că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, mai sus citate.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (1) și (3) privind înfăptuirea justiției.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Orhideea Gardens — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.731/299/2008** al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o critică identică raportată la art. 24 din Constituție a format obiectul Deciziei nr. 276 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013. Prin această decizie Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, având în vedere că, în realitate, criticile formulate nu constituie argumente de neconstituționalitate, ci relevă aspecte ce țin de aplicarea legii de către instanța de judecată, fapt ce excedează controlului de constituționalitate al Curții Constituționale.

16. Referitor la critica raportată la independența judecătorilor, prevăzută de art. 124 din Constituție, Curtea observă că autoarea acesteia își motivează susținerile prin valorificarea considerentelor Deciziei nr. 360 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 7 martie 2003, prin care instanța constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865. Motivarea unei excepții de neconstituționalitate pornind de la o decizie a Curții Constituționale, prin inversarea sensului considerentelor acesteia potrivit interesului autorului, reprezintă, în realitate, o contestare a celor reținute de instanța constituțională cu privire la constituționalitatea dispozițiilor legale criticate. Prin urmare, chiar dacă, în mod formal, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, în realitate critica vizează însăși decizia Curții Constituționale prin care s-a constatat conformitatea cu Legea fundamentală a acestor dispoziții legale.

17. Așadar, având în vedere că o decizie a Curții Constituționale nu poate forma obiect al excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia aceasta „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor

Având în vedere prevederile art. 188 și 189 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările ulterioare, și prevederile art. 238—242 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, pentru îmbunătățirea activității de control fizic al mărfurilor supuse reglementărilor vamale și fiscale, ținând cont de avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat cu Adresa nr. 742.459 din 24.11.2021, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 659 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare

Fiscală nr. 9.250/2006 pentru aprobarea Normelor privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 28 decembrie 2006, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 8 decembrie 2021.
Nr. 1.947.

ANEXĂ

NORME

privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme stabilesc metodologia de urmat de către autoritatea vamală pentru prelevarea, gestionarea și analiza probelor prelevate, în condițiile legii, din mărfurile supuse controlului autorității vamale.

(2) Laboratorul vamal central funcționează în cadrul Direcției generale a vămilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Sediul Laboratorului vamal central este în municipiul București, Str. Vulturilor nr. 2, sectorul 3.

Art. 2. — Laboratorul vamal central efectuează analiza probelor:

a) prelevate, în condițiile legii, de autoritatea vamală, din mărfurile supuse reglementărilor vamale, în vederea clasificării acestora în Tariful vamal integrat;

b) din categoria mărfurilor care fac obiectul politicii agricole comune, prelevate, în condițiile legii, de autoritatea vamală sau de alte autorități, în scopul stabilirii drepturilor de import și al asigurării controlului mărfurilor pentru care sunt solicitate restituții la export;

c) pentru care există suspiciunea de a conține droguri, așa cum sunt ele definite de Legea 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prelevate în condițiile legii de autoritatea vamală sau de alte autorități din mărfurile supuse controlului autorității vamale;

d) din categoria mărfurilor accizabile, prelevate, în condițiile legii, de autoritatea vamală sau de alte autorități, pentru identificarea corespunzătoare a produselor în raport cu prevederile titlului VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

e) prelevate, în condițiile legii, de alte autorități, din mărfurile supuse controlului autorității vamale, în vederea identificării acestora și aplicării reglementărilor legale specifice.

CAPITOLUL II Prelevarea probelor

Art. 3. — (1) Prelevarea probelor care urmează a fi analizate în Laboratorul vamal central se efectuează de către biroul vamal care efectuează controlul, în prezența declarantului, cu respectarea prevederilor art. 189 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările ulterioare, și ale art. 240 alin. (1), (3) și (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

(2) În situația în care biroul vamal decide să procedeze la prelevarea de probe, în cadrul procedurii normale de declarare

a mărfurilor prezentate la biroul vamal și după acceptarea declarației vamale, are obligația de a notifica în scris această decizie declarantului, precizând data, ora și locul de desfășurare a operațiunii de prelevare. În cazul în care declarantul nu se prezintă pentru efectuarea operațiunii, biroul vamal poate proceda direct la prelevare, cu respectarea, în prealabil, a procedurii prevăzute la art. 240 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

(3) Pentru prelevarea probelor, autoritatea vamală folosește ca suport tehnic manualul de eșantionare pentru autoritățile vamale și fiscale SAMANCTA, publicat pe site-ul Comisiei Europene — Impozitare și Uniune Vamală.

Art. 4. — (1) Pentru fiecare partidă de marfă pentru care autoritatea vamală solicită analize de laborator se prelevă trei probe identice cu următoarele destinații:

a) proba 1 — pentru efectuarea analizelor în Laboratorul vamal central;

b) proba 2 — pentru efectuarea unei a doua analize, tot în cadrul Laboratorului vamal central, în situația în care declarantul solicită acest lucru. Această probă se depozitează în condiții corespunzătoare în Laboratorul vamal central. Termenul de păstrare a probei 2 este de 3 luni de la data expirării termenului legal pentru solicitarea unei a doua analize;

c) proba 3 — pentru eliberare la eventuala solicitare a instanțelor de judecată. Această probă se depozitează în condiții corespunzătoare la biroul vamal care efectuează controlul. Termenul de păstrare a probei 3 este de 3 luni de la data la care declarantul ia cunoștință de decizia luată de biroul vamal, pe baza rezultatelor probei 1, dacă declarantul nu contestă această decizie sau nu solicită efectuarea unei a doua analize. În cazul în care declarantul solicită efectuarea unei a doua analize, proba 3 se păstrează 3 luni de la comunicarea către declarant a rezultatului analizei probei 2 sau, după caz, a refuzului de a efectua această analiză. Dacă se depune o contestație împotriva deciziei autorității vamale, luate pe baza rezultatelor analizelor, acest termen se prelungește până la soluționarea definitivă a cauzei.

(2) În toate cazurile termenul de păstrare nu va depăși termenul de valabilitate a produsului.

Art. 5. — (1) Probele prelevate se sigilează și se etichetează. Pentru etichetare se folosesc etichete conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Prelevarea se efectuează conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în anexa nr. 2. Procesul-verbal de prelevare se întocmește în două exemplare, un exemplar fiind transmis declarantului.

(4) Prin semnarea procesului-verbal de prelevare, declarantul recunoaște reprezentativitatea, pentru întreaga partidă de marfă, a probelor prelevate.

Art. 6. — Solicitarea efectuării analizelor de laborator pentru probele prelevate se face pe baza unei cereri de analiză. Modelul cererii de analiză este prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 7. — (1) În cazul mărfurilor a căror prelevare necesită utilizarea unor dispozitive speciale, biroul vamal va colabora cu echipele mobile în desfășurarea activităților de prelevare de probe.

(2) Direcțiile regionale vamale efectuează demersuri pentru asigurarea necesarului de dispozitive, materiale și recipiente de prelevare pentru birourile vamale și echipele mobile din subordine.

(3) În cazul mărfurilor periculoase sau când autoritatea vamală nu dispune de personal special instruit sau de dispozitive, materiale sau recipiente necesare prelevării, prelevarea probelor se poate face, sub supravegherea autorității vamale, direct de către declarant sau de o altă persoană împuternicită în acest sens.

CAPITOLUL III Trimiterea probelor

Art. 8. — (1) Proba 1 și proba 2 se trimit la Laboratorul vamal central însoțite de următoarele documente.

a) cererea de analiză;

b) copia documentelor administrative privind statutul mărfurilor;

c) copia facturii, pentru partida de marfă din care s-au prelevat probele;

d) copiile buletinelor de analiză emise de producător sau ale oricăror alte documente care conțin informații referitoare la caracteristicile, compoziția și utilizarea mărfurilor.

(2) Probele și documentele însoțitoare conform alin. (1) se trimit la Laboratorul vamal central prin grija șefului biroului vamal unde s-a făcut prelevarea sau a persoanelor împuternicite de acesta prin ordin de serviciu.

Art. 9. — (1) Probele se transportă la Laboratorul vamal central prin grija direcțiilor regionale vamale, cu respectarea prevederilor legale pentru transportul anumitor categorii de mărfuri cum ar fi cele periculoase, inflamabile, precursori și altele asemenea, precum și asigurarea integrității probelor, a sigiliilor aplicate și a documentelor însoțitoare. În acest sens, în situațiile în care se impune, direcțiile regionale vamale vor asigura achiziția de servicii de transport conform prevederilor legale.

(2) Documentele care însoțesc probele se introduc în plicuri etichetate, iar pe timpul transportului se depozitează separat de acestea.

Art. 10. — Pentru fiecare transport de probe trimise Laboratorului vamal central, birourile vamale întocmesc o listă de expediție a probelor, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4.

CAPITOLUL IV

Gestionarea probelor, efectuarea analizelor în Laboratorul vamal central și emiterea certificatelor de analiză

Art. 11. — (1) Probele și documentele însoțitoare se recepționează la Laboratorul vamal central în ordinea sosirii lor și se înregistrează în registrul de evidență al probelor.

(2) Dacă la recepție se constată lipsa unor probe sau a unor documente, documente deteriorate, probe neetichetate sau cu etichete deteriorate, probe fără sigilii sau cu sigilii rupte, probe cu ambalaje deteriorate sau probe într-o stare alterată, aceste neconformități se menționează în rubrica „Observații” din lista de expediție a probelor. În aceste cazuri Laboratorul vamal central trimite o copie a acestui document biroului vamal emitent.

Art. 12. — Pentru probele pentru care documentele însoțitoare sunt deteriorate, șeful laboratorului poate cere biroului vamal care a solicitat analiza transmiterea unui alt set de copii ale acestor documente.

Art. 13. — (1) Laboratorul vamal central efectuează analiza probei 1 în ordinea înregistrării în registrul de evidență al probelor.

(2) Nu se efectuează analize pentru probele:

a) pentru care cererea de analiză nu conține toate datele menționate ca fiind obligatorii și la rubrica „Observațiile biroului vamal” nu sunt evidențiate consecințele vamale/fiscale/de altă natură care să justifice cererea de analiză;

b) care au codul tarifar susceptibil înscris de biroul vamal în cererea de analiză același cu cel declarat în declarația vamală și pentru care nu există alte motive temeinice care să justifice cererea de analiză;

c) care nu sunt etichetate sau sunt etichetate necorespunzător;

d) care nu sunt sigilate sau sunt sigilate necorespunzător;

e) care se prezintă într-o stare alterată;

f) care au ambalaje deteriorate și există suspiciunea violării integrității conținutului;

g) care conțin o cantitate de probă insuficientă pentru efectuarea analizelor necesare pentru soluționarea obiectului cererii de analiză;

h) care au la data recepției în Laboratorul vamal central mai puțin de 75 de zile din termenul de valabilitate înscris în cererea de analiză.

(3) Decizia privind neefectuarea analizei pentru probele menționate la alin. (2) se comunică în scris biroului vamal care a transmis cererea și va conține în mod obligatoriu motivele pe care se întemeiază. Probele și documentele însoțitoare se

preiau de la Laboratorul vamal central prin grija șefului biroului vamal care a transmis cererea sau a persoanelor împuternicite de acesta prin ordin de serviciu.

(4) Se analizează în regim de urgență probele pentru care în cererea de analiză sau în adrese înregistrate la Direcția generală a vămilor este înscris că:

- a) sunt prelevate în cauze penale;
- b) sunt prelevate din partide de marfă reținute la biroul vamal;
- c) se solicită analiza acestora de către instanțele de judecată sau de către Ministerul Public.

Art. 14. — (1) Atunci când doar una din probele 1 sau 2 se află în situația prevăzută la art. 13 alin. (2) lit. f) și cantitatea de probă este suficientă, Laboratorul vamal central poate proceda la divizarea probei corespunzătoare pentru obținerea probelor 1 și 2. Această operațiune se face în prezența declarantului, cu acceptarea reprezentativității probelor astfel obținute prin semnarea unui proces-verbal încheiat în acest sens.

(2) Când intenționează să efectueze o operațiune de divizare a unei probe, Laboratorul vamal central are obligația de a notifica acest lucru în scris declarantului cu cel puțin 48 de ore înainte. În cazul în care declarantul nu se prezintă pentru efectuarea operațiunii de divizare, Laboratorul vamal central poate proceda direct la divizarea probei.

(3) Cele două probe obținute prin divizare se sigilează, se etichetează și se gestionează conform dispozițiilor prezentelor norme.

(4) În cazul în care probele aflate în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. c)—g) sunt prelevate din partide de marfă pentru care se așteaptă rezultatul analizelor de laborator pentru acordarea liberului de vamă, se procedează la prelevarea altor probe care să le înlocuiască pe cele neconforme, cu respectarea dispozițiilor prezentelor norme.

Art. 15. — Pentru analizarea probelor, Laboratorul vamal central utilizează metodele de analiză menționate în reglementările vamale, metodele de analiză prevăzute în reglementările unionale sau, după caz, în reglementările naționale specifice, metodele de analiză standardizate internaționale, regionale sau naționale și metodele de analiză dezvoltate la nivelul laboratoarelor vamale europene sau la nivel propriu.

Art. 16. — (1) În urma efectuării analizelor, Laboratorul vamal central emite un certificat de analiză conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(2) Certificatul de analiză se emite în trei exemplare, având următoarele destinații:

- a) exemplarul 1 — pentru biroul vamal care a solicitat analiza;
- b) exemplarul 2 — pentru declarant;
- c) exemplarul 3 — pentru arhiva laboratorului.

(3) Exemplarele 1 și 2 se trimit prin poștă biroului vamal care a solicitat analiza, cu confirmare de primire.

Art. 17. — (1) Pe baza informațiilor din certificatul de analiză, biroul vamal ia deciziile privind măsurile tarifare, netarifare și/sau fiscale pentru partida de marfă din care s-au prelevat probele și transmite declarantului exemplarul 2 al certificatului de analiză, cu confirmare de primire. Biroul vamal va notifica Laboratorului vamal central data la care certificatul de analiză a fost comunicat declarantului, în cel mult 15 zile de la data comunicării.

(2) În luarea deciziilor prevăzute la alin. (1), rezultatele cuprinse în certificatul de analiză emis de Laboratorul vamal central prevalează în fața informațiilor sau datelor cuprinse în documentele de analiză emise de alte laboratoare, precum și în alte documente care conțin informații privind caracteristicile fizico-chimice ale mărfii, atunci când acestea sunt contradictorii.

(3) În situația în care certificatul de analiză nu conține toate informațiile necesare, biroul vamal poate solicita completarea certificatului cu datele lipsă, în cel mult 30 de zile de la data primirii certificatului de analiză.

Art. 18. — (1) Atunci când Laboratorul vamal central nu poate efectua un anumit tip de analiză, acesta va solicita efectuarea acestor analize în laboratoare acreditate.

(2) Dacă solicitarea implică costuri de analiză, aceasta se va face cu aprobarea conducerii Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În acest sens Agenția Națională de Administrare Fiscală va achiziționa, în condițiile prevăzute de lege, servicii de analiză fizico-chimică a mărfurilor.

(3) În situațiile în care analizele sunt efectuate în alte laboratoare, Laboratorul vamal central emite certificate de analiză pe baza rezultatelor obținute de laboratorul care a efectuat analiza.

CAPITOLUL V Contestații

Art. 19. — (1) În cazul în care declarantul nu este de acord cu rezultatele analizei probei 1 din certificatul de analiză emis pentru această probă, acesta are dreptul de a solicita motivat efectuarea analizei probei 2.

(2) Solicitarea se face prin depunerea unei cereri scrise la biroul vamal în termen de 30 de zile de la data primirii certificatului de analiză pentru proba 1.

(3) Cererile depuse în condițiile prevăzute la alin. (2) se transmit imediat de către biroul vamal la Laboratorul vamal central.

Art. 20. — (1) În cazul în care Direcția generală a vămilor aprobă efectuarea analizei probei 2, Laboratorul vamal central comunică în scris biroului vamal data la care se va efectua această analiză, în vederea notificării declarantului. La stabilirea datei, Laboratorul vamal central va avea în vedere ca notificarea cu privire la data efectuării analizei să poată fi transmisă declarantului cu cel puțin 48 de ore înainte.

(2) Declarantul poate asista la efectuarea analizei probei.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru efectuarea analizei probei 2 în condițiile prevederilor art. 18.

Art. 21. — Dacă Direcția generală a vămilor nu aprobă efectuarea analizei probei 2, Laboratorul vamal central comunică în scris biroului vamal motivele refuzului.

Art. 22. — (1) În urma efectuării analizei probei 2, Laboratorul vamal central emite un nou certificat de analiză.

(2) Rezultatele celei de-a doua analize sunt definitive.

(3) Pentru comunicarea certificatului de analiză pentru proba 2 se aplică în mod corespunzător prevederile art. 16 alin. (3) și art. 17 alin. (1).

CAPITOLUL VI

Probe pentru care există suspiciunea de a conține droguri

Art. 23. — (1) Pentru probele prelevate de autoritatea vamală pentru care există suspiciunea de a conține droguri se prelevă o singură probă.

(2) Gestionarea și analizarea acestor probe se supun prevederilor legale specifice.

Art. 24. — (1) Laboratorul vamal central analizează în regim de urgență probele pentru care există suspiciunea de a conține droguri și emite buletine de analiză.

(2) Buletinele de analiză emise ca urmare a analizei probelor pentru care există suspiciunea de a conține droguri sunt transmise de Laboratorul vamal central, în regim de urgență, biroului vamal care a solicitat analiza.

CAPITOLUL VII

Returnarea probelor

Art. 25. — (1) Cu excepția cazului în care probele sunt distruse în procesul de analiză sau examinare amănunțită, acestea se restituie declarantului la cererea și pe cheltuiala sa, imediat ce se constată că ele nu mai trebuie păstrate de autoritățile vamale, în special după ce declarantul a epuizat toate mijloacele de contestare împotriva deciziei luate de autoritățile vamale pe baza rezultatelor analizei sau a examinării amănunțite.

(2) În cazul în care declarantul solicită returnarea probelor după efectuarea analizei probei 1, autoritatea vamală va proceda la eliberarea acestora numai în baza unei declarații scrise a declarantului prin care acesta declară că este de acord cu rezultatele și concluziile cuprinse în certificatul de analiză emis pentru proba 1. Declarația se depune la biroul vamal unde se efectuează controlul, care va trimite o copie a acesteia și la Laboratorul vamal central.

(3) În cazul în care declarantul nu solicită restituirea probelor, acestea pot fi distruse sau păstrate de către autoritățile vamale. Cu toate acestea, în anumite cazuri, autoritățile vamale pot cere declarantului să ridice probele rămase.

CAPITOLUL VIII
Dispoziții finale

Art. 26. — Certificatele de analiză emise de Laboratorul vamal central pentru probele prelevate pentru aplicarea reglementărilor vamale au caracter tehnic, iar declarantul poate contesta deciziile autorității vamale, luate pe baza informațiilor din certificatele de analiză, potrivit dispozițiilor legale care reglementează contestarea acestor decizii.

Art. 27. — Dispozițiile prezentelor norme se aplică în mod corespunzător și pentru probele prelevate de orice structură a autorității vamale împuternicită să efectueze controlul fizic al bunurilor.

Art. 28. — (1) În scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, biroul vamal poate lua în considerare rezultatele analizelor prezentate de declarant pentru probele prelevate, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările ulterioare, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele:

- probele sunt prelevate sub supraveghere vamală;
- analizele sunt efectuate de laboratoare acreditate conform standardului SR EN ISO/IEC 17025;
- documentele de analiză conțin toate informațiile necesare pentru luarea deciziilor privind măsurile tarifare, netarifare și/sau fiscale pentru partida de marfă din care s-au prelevat probele.

(2) Atunci când, în scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, biroul vamal are suspiciuni privind documentele de analiză menționate la alin. (1)

și identificarea corectă a mărfurilor, procedează la prelevarea de probe conform dispozițiilor prezentelor norme.

Art. 29. — Pentru probele prelevate de alte autorități:

a) prelevarea și trimiterea probelor, utilizarea certificatelor de analiză și luarea deciziilor pe baza acestora, soluționarea contestațiilor și a solicitărilor de efectuare a analizei probei 2 se efectuează conform procedurilor specifice autorității care prelevă probele și solicită analiza;

b) se trimite la Laboratorul vamal central proba 1, contraprobele se păstrează la autoritatea care a efectuat prelevarea și a solicitat analiza;

c) se aplică corespunzător art. 11, art. 13 alin. (1), alin. (2) lit. c)—h) și alin. (4) lit. a) și c);

d) în urma efectuării analizelor, Laboratorul vamal central emite un certificat de analiză conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, în două exemplare, având următoarele destinații: exemplarul 1 — pentru autoritatea care a solicitat analiza și exemplarul 2 — pentru arhiva laboratorului;

e) nu se aplică art. 14, art. 18—22 și art. 25;

f) dacă autoritatea care a efectuat prelevarea și a solicitat analiza probei 1 solicită Laboratorului vamal central efectuarea analizei probei 2, această solicitare se transmite însoțită de proba 2. În urma efectuării analizei probei 2, Laboratorul vamal central emite un certificat de analiză conform lit. d);

g) solicitările de analiză se primesc și analizele se efectuează în limitele capacității de analiză a Laboratorului vamal central și ale resurselor disponibile.

Art. 30. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

ETICHETE
pentru probele prelevate

Biroul vamal/instituția:

Cod birou vamal:

Număr cerere de analiză:

Număr sigiliu vamal:

Declarant:

Document administrativ:

Denumirea comercială a mărfii:

Conținutul probei:		
Observații:		Data:
Declarant: Nume în clar și semnătură	Prelevator: Nume în clar și semnătură	Lucrător vamal: Nume în clar și semnătură

*ANEXA Nr. 2
la norme*

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE

Nr. /

Încheiat astăzi,, la, dată la care s-a procedat la prelevarea a trei probe reprezentative în greutate netă totală de/volum net total/nr. bucăți din partida de marfă cu documentul administrativ nr.

Cele trei probe au destinația conform art. 4 alin. (1) din Normele privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.947/2021.

Probele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, și anume:

Probele au fost ambalate, etichetate și sigilate cu sigilii nr:

proba 1, proba 2, proba 3

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Partea semnatară	Numele și prenumele	Semnătura
Autoritatea vamală		
Declarant		
Prelevator*		

* Se completează în situațiile în care prelevarea se face sub supraveghere vamală de către o altă persoană desemnată de către declarant, caz în care se întocmește un exemplar și pentru acesta.

CERERE DE ANALIZĂ
Nr.1

pag1/2

I. Informații referitoare la biroul vamal:	
D.R.V.: ² Birou vamal: ² Adresa: Persoană de contact:	Cod birou: Tel: Fax: e-mail:
II. Informații referitoare la mărfuri/produse:	
☐ Import ² ☐ Export ² ☐ Altele ^{2,3}	
Declarant: ²	
Document administrativ:	
☐ marfă reținută la vamă	
Denumirea comercială: ²	Descriere declarată: ²
Cod tarifar susceptibil: ^{2,4} Cod adițional susceptibil:	Cod tarifar declarat: ^{2,4} Cod adițional declarat:
Țară de origine:	Țară de expediție:
Greutate totală sau număr de unități:	Destinație:
Documente anexate:	Valoarea eşantioanelor prelevate:
	Număr de probe transmise: Sigilii vamale numărul ² :
	Declarantul a solicitat: ² ☐ returnarea părții de probă rămasă după analiză ☐ distrugerea imediată după analiză
Termen de valabilitate: ²	
III. Analizele solicitate²:	
Scopul pentru care se solicită analizele:	
☐ cod Tarif vamal integrat ☐ cod adițional ☐ altele (precizați)	
Referință legală:	
IV. Observațiile biroului vamal²	
Data:	
Nume, semnătură și ștampilă birou vamal	
V. Recepția și înregistrarea în laborator	
Data recepției: Număr eşantioane primit: Mod transport: Repartizare la secția:	Referință laborator:

¹ Numărul cererii de analiză este de forma an8zzllaaxxxx, unde: an8: codul din CS/RD (Servicii centrale și Date de referință) al biroului vamal care face prelevarea, zzllaa: data prelevării, xxxx: numărul curent al probei pentru anul în curs la biroul vamal care face prelevarea.

² Se completează obligatoriu.

³ Când se bifează „Altele” se va preciza acțiunea de control în cadrul căreia au fost prelevate probele (de exemplu, control ulterior, control inopinat).

⁴ Se completează obligatoriu atunci când la scopul pentru care se solicită analizele este marcat cod Tarif vamal integrat.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția generală a vămilor
 Laboratorul vamal central
 București, Str. Vulturilor nr. 2, sectorul 3

CERTIFICAT DE ANALIZĂ
 Nr. data

Exemplarul 1, 2 și 3	Cerere de analiză nr.	
	Document administrativ nr.	
	Denumirea comercială a produsului/natura produsului	
	Descrierea probei	
	Descrierea integrității sigiliului	
Rezultate analitice:		
Concluzii:		
Referință laborator:	Șef laborator: Semnătură și ștampilă	

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 80

din 22 noiembrie 2021

Dosar nr. 2.056/1/2021

Denisa-Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, președintele completului
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Andrieș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Mariș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa-Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul ÎCCJ.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 640/104/2020.

5. După prezentarea referatului cauzei, președintele completului constată că nu sunt invocate chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 640/104/2020, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 96 alin. (2) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică se realizează exclusiv printr-un consilier local sau poate fi mandată și o altă persoană fizică?*”

II. Expunerea succintă a procesului

7. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 640/104/2020, reclamanta Instituția Prefectului Județului Olt, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Municipiului Caracal, a solicitat anularea Hotărârii nr. 11/2020 referitoare la modificarea și completarea pct. 5 din anexa la Hotărârea nr. 116/2019 privind numirea reprezentanților Consiliului Local al Municipiului Caracal în consiliile de administrație ale unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică din municipiul Caracal pentru anul școlar 2019—2020 (*Hotărârea nr. 11/2020, Hotărârea nr. 116/2019*).

8. În fapt, prin Hotărârea nr. 11/2020, Consiliul Local al Municipiului Caracal a aprobat modificarea și completarea pct. 5 din anexa la Hotărârea nr. 116/2019, în sensul înlocuirii, în compunerea Consiliului de administrație al Liceului Teoretic X., a consilierului local A. cu persoana fizică B.

9. Se susține că actul administrativ este nelegal, întrucât înlocuirea, în compunerea Consiliului de administrație al Liceului Teoretic X., a consilierului local A. cu persoana B., reprezentant al unui partid politic, care nu este reprezentant al consiliului local, contravine dispozițiilor art. 96 alin. (2) lit. a) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 1/2011)*, conform cărora din consiliul de administrație fac parte reprezentanți ai consiliului local, astfel că numai consilierul local poate avea calitatea de reprezentant al consiliului local, fiind nelegală desemnarea, în consiliul de administrație al unităților școlare, a oricărei alte persoane în afara consilierilor locali. În argumentare se arată că atribuțiile consiliului local sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (*Codul administrativ*), prevederile art. 129 alin. (1) și alin. (2) lit. d), alin. (7) lit. a) și alin. (10) fiind edificatoare în privința rolului consiliului local în domeniul educației.

10. Pârâțul Consiliul Local al Municipiului Caracal a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, pentru următoarele argumente: (i) dispozițiile art. 96 alin. (2) din *Legea nr. 1/2011* nu prevăd expres că reprezentantul primarului trebuie să facă parte din aparatul de specialitate al primăriei; (ii) din analiza prevederilor art. 96 alin. (2) din *Legea nr. 1/2011* și ale art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității

educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că legiuitorul nu a prevăzut în mod expres ca reprezentantul consiliului local să fie consilier local, fiind suficientă adoptarea unei hotărâri a consiliului local prin care să fie desemnat un reprezentant în consiliile de administrație sau în comisiile de evaluare a calității învățământului, indiferent de calitatea acestora, la propunerea partidelor politice.

11. Prin Sentința civilă nr. 296 din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 640/104/2020, Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Instituția Prefecturală Județului Olt, în contradictoriu cu pârântul Consiliul Local al Municipiului Caracal, și a dispus anularea Hotărârii nr. 11/2020, reținând, în esență, că hotărârea este nelegală, întrucât numirea în consiliul de administrație al liceului a unei persoane care nu are calitatea de consilier local contravine dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, pentru considerentele arătate în continuare.

12. Din interpretarea sistematică și logică a dispozițiilor art. 88 alin. (1) și (11) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 161/2003), ale art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. c) din Legea nr. 1/2011 și ale art. 3 și art. 5 lit. d), f) și r), art. 110 alin. (1), art. 129 alin. (1), (2) și (7) din Codul administrativ rezultă că poate avea calitatea de membru în consiliul de administrație al unei unități de învățământ de stat, ca reprezentant al consiliului local, conform art. 96 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 1/2011, numai o persoană care are calitatea de consilier local, aceasta fiind o competență exclusivă, reglementată expres de lege, care nu poate fi delegată unei alte persoane.

13. Această concluzie rezultă și din faptul că, spre deosebire de primar, în cazul căruia legiuitorul a prevăzut posibilitatea delegării atribuțiilor sale către anumite persoane expres prevăzute de lege, conform art. 157 din Codul administrativ, în cazul consilierilor locali nu se prevede posibilitatea delegării acestei atribuții către o persoană care nu are calitatea de consilier local, precum și din faptul că legiuitorul, prin Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003, a prevăzut expres că nu există incompatibilitate între funcția de consilier local și cea de membru în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat, iar activitatea desfășurată de consilierul local în calitate de membru al consiliilor de administrație la unitățile și instituțiile de învățământ de stat nu este retribuită.

14. În exercitarea mandatului său, consilierul local exercită o funcție de autoritate publică la nivel local (sintagmă prin care se înțeleg acele funcții cu caracter politic constituite prin alegeri prin intermediul cărora se realizează atributele de persoană juridică ale unității administrativ-teritoriale în care a fost ales și își desfășoară activitatea, prin prerogative de putere publică) și este în serviciul colectivității locale care l-a ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, fiind responsabil în fața acesteia de exercitarea mandatului în acord cu interesele generale ale colectivității.

15. Atribuția de asigurare a cadrului necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind educația este exercitată de consiliul local exclusiv prin consilierii locali, fiind incompatibilă, în raport cu statutul consilierului local, delegarea acestei atribuții către o persoană care nu are calitatea de consilier local.

16. Împotriva Sentinței civile nr. 296/2020 din 8 iulie 2020 a Tribunalului Olt a declarat recurs pârântul Consiliul Local al Municipiului Caracal, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

17. La termenul din 24 noiembrie 2020, Curtea de Apel Craiova a pus în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată la paragraful 6 din prezenta decizie și a solicitat părților să își exprime punctul de vedere.

III. Prevederile normative supuse interpretării

18. Dispozițiile legale ce formează obiectul sesizării sunt cele ale art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011:

„Art. 96. — [...]

(2) În unitățile de învățământ de stat consiliul de administrație este organ de conducere și este constituit din 7, 9 sau 13 membri, astfel:

a) în cazul unităților de învățământ de nivel gimnazial cu un singur rând de clase, consiliul de administrație este format din 7 membri, cu următoarea componență: 3 cadre didactice, inclusiv directorul; 2 reprezentanți ai părinților; primarul sau un reprezentant al primarului; un reprezentant al consiliului local. Directorul este membru de drept al consiliului de administrație din cota aferentă cadrelor didactice din unitatea de învățământ respectivă. Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru învățământul preșcolar și primar;

b) în cazul în care consiliul de administrație este format din 9 membri, dintre aceștia 4 sunt cadre didactice, primarul sau un reprezentant al primarului, 2 reprezentanți ai consiliului local și 2 reprezentanți ai părinților. Directorul este membru de drept al consiliului de administrație din cota aferentă cadrelor didactice din unitatea de învățământ respectivă;

c) în cazul în care consiliul de administrație este format din 13 membri, dintre aceștia 6 sunt cadre didactice, primarul sau un reprezentant al primarului, 3 reprezentanți ai consiliului local și 3 reprezentanți ai părinților. Directorul este membru de drept al consiliului de administrație din cota aferentă cadrelor didactice din unitatea de învățământ respectivă.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la chestiunea de drept

19. Recurentul-pârânt Consiliul Local al Municipiului Caracal a susținut că dispozițiile art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 se interpretează în sensul posibilității consiliului local de a decide, prin hotărâre, nominalizarea reprezentanților săi, indiferent dacă aceștia sunt sau nu consilieri locali, având în vedere următoarele argumente: (i) Propunerile de numire a reprezentanților în consiliile de administrație ale unităților de învățământ de stat sunt făcute de reprezentanții partidelor politice cu respectarea reprezentativității acestor partide în componența consiliilor locale sau județene. (ii) Fiecare partid politic propune oameni reprezentativi pentru aceste formațiuni, care, de regulă, sunt cadre didactice din unitățile de învățământ și care cunosc cel mai bine problemele cu care se confruntă acestea. (iii) O interpretare restrictivă a textului de lege ar îngreuna posibilitatea consiliilor locale sau județene de a-și numi reprezentanții dintr-o paletă mai largă de specialiști în domeniul și specialitatea unităților de învățământ. De exemplu, la un liceu cu profil de muzică este evident că cel mai reprezentativ este un profesor de muzică și nu un consilier local sau județean care poate fi inginer. (iv) Din analiza prevederilor art. 96 alin. (7) din Legea nr. 1/2011, care reglementează atribuțiile consiliilor de administrație, rezultă necesitatea ca din consiliile de administrație să facă parte specialiști, de regulă cadre didactice. Acesta este unul dintre raționamentele pentru care legiuitorul nu a restrâns aria de reprezentativitate doar la consilierii locali sau județeni. (v) În condițiile în care textul de lege nu precizează în mod expres, imperativ, necesitatea ca reprezentanții consiliilor locale sau județene, după caz, în consiliile de administrație ale unităților de învățământ de stat să fie numai consilieri locali sau județeni, se aplică principiul de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. (vi) Conform art. 131 din Codul administrativ, consilierii locali pot fi mandatați să reprezinte interesele unităților administrativ-teritoriale la regii autonome sau societăți de interes local cu respectarea configurației politice de la ultimele alegeri. Textul de lege menționat conține o prevedere expresă a mandatării consilierilor locali, dată de legiuitor, ca reprezentanți ai unităților administrativ-teritoriale. Legiuitorul a lăsat la latitudinea consiliului local să aprecieze cu privire la calitatea pe care să o aibă reprezentantul său. (vii) O interpretare restrictivă a textului de lege ar îngreuna punerea lui în practică, deoarece există municipii cu foarte multe consilii de

administrație, iar numărul consilierilor locali/județeni ce fac parte din consiliul local/județean este limitat. Consecința acestei interpretări ar avea ca rezultat numirea unui consilier local/județean în mai multe consilii de administrație ale unor unități de învățământ cu profil diferit și, implicit, efecte negative asupra actelor de administrare ale respectivelor unități de învățământ deoarece un consilier local/județean care face parte din două sau trei consilii de administrație nu poate să stăpânească întreaga problematică a acestor unități de învățământ.

20. Intimata-reclamantă Instituția Prefectului Județului Olt și-a exprimat punctul de vedere în sensul că poate fi reprezentant al consiliului local în consiliul de administrație al unei unități de învățământ de stat numai o persoană care are calitatea de consilier local, întrucât, în exercitarea mandatului de consilier local, se exercită o funcție de autoritate publică la nivel local și este în serviciul colectivității locale care l-a ales, fiind responsabil în fața acesteia de exercitarea mandatului în acord cu interesele generale ale colectivității.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere

Cu privire la admisibilitatea sesizării

21. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a argumentat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că: (i) de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în baza interpretării dispozițiilor legale în discuție, alăturat altor argumente, instanța de fond a reținut că acțiunea formulată de reclamantă este întemeiată; (ii) aspectele ce formează obiectul sesizării sunt repuse în discuție și în fața instanței de control judiciar, prin recursul formulat de instituția publică pârâtă; (iii) problema de drept este nouă, deoarece asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, așa cum rezultă din analiza practicii judiciare; (iv) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; (v) cauza se află pe rolul unei instanțe de control judiciar, investită cu soluționarea dosarului în ultimă instanță.

Cu privire la fondul cauzei

22. În raport cu dispozițiile art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011, dacă intenția legiuitorului era ca reprezentarea consiliului local să fie asigurată exclusiv printr-un membru al organului colegial, ar fi prevăzut expres acest aspect.

23. În cauză, prezintă relevanță dispozițiile art. 124 alin. (1) și (2), art. 129 alin. (7) lit. a) și art. 131 din Codul administrativ, conform cărora:

„Art. 124. — (1) După constituire, consiliul local își organizează comisii de specialitate, pe principalele domenii de activitate, în termenul stabilit prin regulamentul de organizare și funcționare a consiliului local.

(2) Pot fi membri ai comisiilor de specialitate numai consilierii locali.”

„Art. 129. — [...]

(7) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. d), consiliul local asigură, potrivit competenței sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind:

a) educația;”

„Art. 131. — Consilierii locali împuterniciți să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale în societăți, regii autonome de interes local și alte organisme de cooperare sau parteneriat sunt desemnați, prin hotărâre a consiliului local, în condițiile legii, cu respectarea regimului incompatibilităților aplicabil și a configurației politice de la ultimele alegeri locale.”

24. Cu referire la situația de incompatibilitate dintre funcția de primar și calitatea de membru în consiliul de administrație al unei instituții publice, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017, instituie o serie de incompatibilități pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției (Decizia nr. 12 din 19 ianuarie 2016, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 30 martie 2016; Decizia nr. 71 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 26 iunie 2018; Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011). În acest context, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2014 privind instituirea unor măsuri în domeniul educației, cercetării științifice și pentru modificarea unor acte normative, art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 a fost modificat în sensul că din consiliul de administrație al școlii face parte, pe lângă ceilalți reprezentanți, și primarul sau un reprezentant al primarului.

25. În consecință, se afirmă că, pentru identitate de rațiune, regulile aplicabile în privința primarilor sunt aplicabile și în situația consilierilor locali.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale

A. *Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție*

26. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate repere de practică judiciară cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

B. *Jurisprudența și punctele de vedere ale celorlalte instanțe*

27. Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava și Timișoara au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență relevantă în privința chestiunii de drept supuse dezlegării.

28. La nivelul Curții de Apel Craiova a fost identificată o hotărâre pronunțată în recurs, prin care s-a reținut că, potrivit art. 96 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011, reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică se asigură exclusiv printr-un consilier local.

C. *Puncte de vedere teoretice exprimate de instanțe*

29. Într-un punct de vedere, s-a afirmat că dispozițiile art. 96 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011 se interpretează în sensul că reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică se asigură exclusiv printr-un consilier local.

30. Într-un alt punct de vedere, s-a argumentat că dispozițiile art. 96 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011 nu restrâng reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică exclusiv printr-un consilier local.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod și s-a propus soluția de admitere a sesizării, fiind prezentate argumentele care stau la baza interpretării dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

33. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în

curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. Sunt îndeplinite primele trei și a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu în materia contenciosului administrativ și fiscal aflat în stadiul de recurs pe rolul Curții de Apel Craiova, instanță care a formulat sesizarea și care judecă litigiul în ultimă instanță, iar Înalta Curte nu a statuat asupra problemei de drept supuse dezlegării, care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, vizând existența unei „chestiuni de drept veritabile”, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că scopul mecanismului procedural reglementat de art. 519—521 din Codul de procedură civilă este de a contribui la transformarea practicii judiciare într-una predictibilă (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragrafele 34 și 36), iar premisele declanșării acestei proceduri constau în iminenta apariție a unei practici judiciare neunitare (Decizia nr. 79 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 14 februarie 2019, paragrafele 90—91) și în potențialul chestiunii de drept de a suscita interpretări diferite, fie ele doar prefigurate sau deja afirmate (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 47).

36. Cel puțin aparent, la nivelul instanței de trimitere — Curtea de Apel Craiova — este iminentă apariția unei practici judiciare neunitare, întrucât există deja o jurisprudență singulară, reprezentată de Decizia nr. 627 din 2 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 642/104/2020 (prezentată la paragraful 28 din prezenta decizie), prin care dispozițiile art. 96 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011 au fost interpretate în sensul că reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică se asigură exclusiv printr-un consilier local, în timp ce punctul de vedere al instanței de trimitere (expus la paragrafele 22—25 din prezenta decizie) tinde spre interpretarea contrară, în sensul că dispozițiile respective permit reprezentarea și prin persoane care nu au calitatea de consilier local.

37. Totodată, existența unei interpretări divergente a dispozițiilor în discuție este prefigurată de opiniile teoretice contradictorii exprimate de alte instanțe, așa cum rezultă din expunerea de la paragrafele 30—31 din prezentul raport, ceea ce conferă consistență concluziei că problema de drept supusă dezlegării are aptitudinea de a suscita interpretări diferite prefigurate de punctele de vedere afirmate de instanțe.

38. Dificultatea și incertitudinea în interpretarea dispozițiilor în discuție sunt date de analogia dintre reprezentarea primarului, respectiv a consiliului local în consiliul de administrație al unității de învățământ de stat, reglementată de art. 96 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 1/2011, și situația de incompatibilitate prevăzută de art. 87 lit. d) din Legea nr. 161/2003, dintre funcția de primar și membru al consiliului de administrație sau orice funcție de conducere ori de execuție la instituțiile publice.

39. În consecință, se apreciază că suntem în prezența unei reale și veritabile chestiuni de drept, aptă să genereze divergențe de jurisprudență, fiind îndeplinită și a patra condiție de admisibilitate a sesizării.

40. În ceea ce privește a cincea condiție de admisibilitate, referitoare la caracterul de noutate, se consideră că, în pofida faptului că dispozițiile supuse interpretării se regăsesc în fondul legislativ încă din anul 2011, noutatea problemei de drept este dată de faptul că 14 dintre cele 15 curți de apel au comunicat faptul că, în raza lor de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept în discuție, iar Curtea de Apel Craiova a comunicat o singură hotărâre judecătorească.

41. Funcția mecanismului hotărârii prelabile de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare (control *a priori*) se poate realiza în acest stadiu, dat fiind faptul că nu există jurisprudență neunitară profundă și persistentă, care să fi statuat cu privire la problema de drept în discuție și care să permită, deci, conturarea unei practici stabile a instanțelor de judecată, astfel că problema de drept prezintă caracterul de noutate.

42. Pentru toate argumentele expuse, se apreciază că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât se impune a se da eficiență mecanismului de asigurare a unei practici judiciare unitare reprezentat de pronunțarea unei hotărâri prelabile.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

43. Problema de drept, care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum reiese din opiniile jurisprudențiale relevante și din încheierea de sesizare, vizează reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, și anume dacă reprezentarea se realizează exclusiv printr-un consilier local sau poate fi mandatată și o altă persoană fizică.

44. Justa soluționare a prezentei sesizări presupune ca interpretarea normei instituite prin art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 să scoată în evidență finalitatea avută în vedere de legiuitor la momentul edictării respectivului act normativ.

45. Astfel, potrivit art. 3 din Legea nr. 1/2011, printre principiile care guvernează învățământul preuniversitar și superior, precum și învățarea pe tot parcursul vieții din România sunt principiul descentralizării — în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces —, precum și principiul răspunderii publice — în baza căruia unitățile și instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor —, iar, potrivit art. 20 din lege: „(1) *Autoritățile administrației publice locale asigură, în condițiile legii, buna desfășurare a învățământului preuniversitar în localitățile în care acestea își exercită autoritatea. (2) Neîndeplinirea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor ce le revin în organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar se sancționează conform legii.*”

46. Așadar, reiese că scopul urmărit de către legiuitor a fost acela al unei bune conlucrări între unitățile de învățământ și autoritățile administrației publice locale, care să conducă la obținerea de rezultate educaționale maxime și performanțe, ținându-se astfel cont de principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia — elevii.

47. De menționat că dispozițiile ce formează obiectul sesizării, citate la pct. III din prezenta decizie, respectiv prevederile art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, fac parte din capitolul VII al legii, secțiunea a II-a, referitoare la conducerea unităților de învățământ.

48. Este important de reținut, în analiza de față, care sunt rolul și atribuțiile consiliului de administrație al unităților de învățământ, modalitatea de lucru în cadrul acestuia, precum și frecvența întrunirilor consiliului de administrație.

49. Potrivit art. 96 alin. (6)—(9) din Legea nr. 1/2011:

„(6) *Consiliul de administrație se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea directorului sau a două treimi dintre membri. Metodologia-cadru de organizare și de funcționare a consiliului de administrație este stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.*

(7) *Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:*

a) *adoaptă proiectul de buget și avizează execuția bugetară la nivelul unității de învățământ;*

b) *aprobă planul de dezvoltare instituțională elaborat de directorul unității de învățământ;*

c) *aprobă curriculumul la decizia școlii, la propunerea consiliului profesoral;*

d) *stabilește poziția școlii în relațiile cu terți;*

e) *(text abrogat)*

f) aprobă planul de încadrare cu personal didactic și didactic auxiliar, precum și schema de personal nedidactic;

g) aprobă programe de dezvoltare profesională a cadrelor didactice, la propunerea consiliului profesoral;

h) sancționează abaterile disciplinare, etice sau profesionale ale cadrelor didactice, conform legii;

i) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor;

j) aprobă orarul unității de învățământ;

k) își asumă răspunderea publică pentru performanțele unității de învățământ, alături de director;

l) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin ordine și metodologii ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, respectiv ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Consiliul de administrație poate emite hotărâri în condițiile în care sunt prezenți minimum jumătate plus unu din totalul membrilor, exceptând situațiile prevăzute la art. 93 alin. (1). Hotărârile consiliului de administrație se adoptă cu votul a 2/3 din membrii prezenți exceptând situațiile prevăzute la art. 93 alin. (1). Hotărârile consiliului de administrație care vizează personalul din unitate, cum ar fi procedurile pentru ocuparea posturilor, restrângerea de activitate, acordarea calificativelor, aplicarea de sancțiuni și altele asemenea, se iau prin vot secret. Membrii consiliului de administrație care se află în conflict de interese nu participă la vot.

(9) Deciziile privind bugetul și patrimoniul unității de învățământ se iau cu majoritatea din totalul membrilor consiliului de administrație.”

50. Astfel, analizând conținutul acestui cadru legal în funcție de scopul avut în vedere de legiuitor la adoptarea dispozițiilor legale, care prevăd reprezentarea consiliului local în consiliile de administrație ale unităților de învățământ preuniversitar de stat, reiese că intenția legiuitorului a fost aceea ca, în cadrul consiliilor de administrație ale unităților de învățământ, să nu fie restrânsă aria de reprezentativitate doar la consilierii locali, ci s-a dat posibilitatea consiliilor locale de a-și desemna reprezentanții dintr-o paletă cât mai largă de specialiști în domeniul unităților de învățământ, în vederea unei bune desfășurări a învățământului preuniversitar.

51. Totodată, în raport cu dispozițiile legale sus-enunțate, se impune ca, în dezlegarea de drept de față, să fie folosită și interpretarea sistematică, ce constă în lămurirea înțelesului dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, ținându-se cont de legăturile sale cu dispozițiile relevante din Codul administrativ, unde regăsim definiția consiliului local, respectiv reglementarea instituției reprezentării intereselor unităților administrativ-teritoriale.

52. Astfel, potrivit art. 111 din Codul administrativ, „Consiliul local se compune din consilierii locali aleși în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale”.

53. Art. 131 din Codul administrativ, referitor la mandatarea consilierilor locali pentru reprezentarea intereselor unității administrativ-teritoriale, prevede următoarele: „Consilierii locali împuterniciți să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale în societăți, regii autonome de interes local și alte organisme de cooperare sau parteneriat sunt desemnați, prin hotărâre a consiliului local, în condițiile legii, cu respectarea regimului incompatibilităților aplicabil și a configurației politice de la ultimele alegeri locale.”

54. Din coroborarea textelor de lege sus-enunțate, precum și dintr-o interpretare gramaticală a sintagmei „reprezentanți al/ai consiliului local” din cuprinsul articolului 96 din Legea nr. 1/2011 reiese că legiuitorul a avut în vedere instituția „reprezentantului/reprezentanților consiliului local”, și nu instituția „consilierului local”, așa cum erau menționate aceste noțiuni în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, în prezent abrogată, dar în vigoare la data publicării Legii nr. 1/2011, precum și în cuprinsul Codului administrativ, în vigoare începând cu data de 5 iulie 2019.

55. Din cuprinsul prevederilor art. 129 alin. (7) lit. a) din Codul administrativ reiese că printre atribuțiile consiliului local se regăsește și cea a asigurării cadrului necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind educația, însă, atunci când legiuitorul face referiri exprese la mandatarea consilierilor locali pentru reprezentarea intereselor unității administrativ-teritoriale, dispozițiile art. 131 din Codul administrativ enumeră, în mod limitativ, instituțiile în fața cărora unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate doar de consilierii locali, și anume: „societăți, regii autonome de interes local și alte organisme de cooperare sau parteneriat”.

56. Așadar, Codul administrativ are dispoziții exprese, care vizează mandatarea consilierilor locali pentru reprezentarea intereselor unității administrativ-teritoriale, doar că acestea nu cuprind o reglementare exhaustivă a instituției reprezentării intereselor autorității administrației publice locale, respectiv a consiliului local, astfel că, *per a contrario*, reiese că, în celelalte situații, în speță, în cadrul consiliilor de administrație ale școlilor, reprezentarea consiliului local poate fi făcută atât de către consilierul local, cât și de către orice alt reprezentant, în condițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare (*Codul civil*), referitoare la instituția reprezentării.

57. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1.295 din Codul civil, cu privire la temeiul reprezentării, „puterea de a reprezenta poate rezulta fie din lege, fie dintr-un act juridic ori dintr-o hotărâre judecătorească, după caz”.

58. Dispozițiile art. 1.296 din Codul civil, referitoare la efectele reprezentării, prevăd următoarele: „contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte directe între reprezentat și cealaltă parte”.

59. Așadar, reiese că reprezentarea este procedeu tehnico-juridic, prin care o persoană, reprezentantul, încheie un act juridic în numele și pe seama altei persoane, reprezentatul, efectele actului juridic astfel încheiat producându-se direct în persoana celui reprezentat.

60. Indiferent de felul ei, legală, convențională sau judiciară, reprezentarea este, în aparență, o excepție de la principiul relativității, în sensul că efectele actului juridic se produc față de reprezentant, deși actul juridic respectiv a fost încheiat de către reprezentant.

61. Cele reținute anterior conduc la conturarea unui ultim argument în susținerea interpretării cadrului legal în sensul că este posibilă reprezentarea consiliului local în consiliile de administrație ale unităților de învățământ atât de către consilierii locali, cât și de către alte persoane, în baza unei împuterniciri de reprezentare, și anume faptul că, deși legiuitorul nu a dat o definiție în conținutul actului normativ a sintagmei „reprezentant/reprezentanți al/ai consiliului local”, totuși, pentru lămurirea conținutului textului de lege este evidentă folosirea cuvântului „reprezentant”, în sensul său de termen juridic specific, propriu dreptului civil.

62. Se constată totodată că, prin încheierea de sesizare, instanța de trimitere a folosit și metoda analogiei, pentru situația consilierului local în raport cu situația primarului, din perspectiva art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, sens în care a fost invocată Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 15 februarie 2011.

63. Este de reținut că importanța argumentului de interpretare logică — de analogie — constă în aceea că reprezintă procedeu prin care se face completarea lacunelor legii, caz în care se pune nu atât problema de a interpreta un text de lege, cât de a găsi un text de lege care să fie aplicabil la situația concretă, dar neprevăzută de lege.

64. În situația de față, avându-se în vedere dispozițiile Codului administrativ, reiese că nu se poate recurge la analogie, ca procedeu de interpretare a legii, întrucât, așa cum s-a reținut anterior, pentru instituția mandatării consilierilor locali pentru reprezentarea intereselor unității administrativ-teritoriale există reglementare expresă în art. 131 din Codul administrativ, iar o eventuală completare a acestui text de lege specială poate fi făcută doar cu o normă generală, respectiv dispozițiile din Codul civil referitoare la instituția reprezentării, și nicidecum nu poate fi completat cu dispozițiile din legea specială — Codul administrativ, referitoare la o cu totul altă instituție, reglementată în mod distinct, și anume cea a primarului.

65. De altfel, dispozițiile referitoare la „mandatarea consilierilor locali” prevăzute de art. 131 din Codul administrativ din titlul V „Autoritățile administrației publice locale”, capitolul III „Consiliul local”, nu au corespondent în capitolul IV „Primarul” din același titlu, întrucât prevederile art. 157 din Codul administrativ se referă la instituția „delegării atribuțiilor primarului”, nefiind vorba despre instituția „reprezentării primarului”.

66. Mai mult, analogia este făcută din perspectiva incompatibilităților și a excepțiilor de la acestea, instituite de art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, însă, totodată, se reține că, potrivit dispozițiilor legii în forma actuală, atât funcțiile de primar, viceprimar, cât și funcția de consilier local nu sunt incompatibile cu cea de membru în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale.

67. Astfel, potrivit art. 88 alin. (1) lit. d) teza finală din Legea nr. 161/2003, funcția de consilier local nu este incompatibilă cu cea de membru în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale.

68. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 88 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, „activitatea desfășurată de consilierul local sau consilierul județean, în calitate de membru al consiliilor de administrație al unei entități economice din subordinea sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care

o conduce deține participație, la unitățile și instituțiile de învățământ de stat sau confesionale și la spitalele publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale nu este retribuită”.

69. Faptul că Legea nr. 161/2003 menționează în mod expres că funcția de consilier local nu este incompatibilă cu cea de membru în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale nu conduce la interpretarea textului art. 96 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, în sensul excluderii posibilității reprezentării consiliului local în unitățile de învățământ și de către alte persoane decât consilierii locali.

70. Așadar, în raport cu toate considerentele anterioare, reiese că, dacă intenția legiuitorului era ca, în privința reprezentării consiliului local în unitățile de învățământ, să nu poată fi realizată decât exclusiv printr-un consilier local — membru al organului colegial, ar fi fost prevăzută în mod expres această cerință.

71. În consecință, se reține că reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică nu se realizează exclusiv printr-un consilier local, astfel că poate fi împuternicită și o altă persoană fizică să îl reprezinte.

72. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, în Dosarul nr. 640/104/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică nu se realizează exclusiv printr-un consilier local, astfel că poate fi împuternicită și o altă persoană fizică să îl reprezinte.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA-ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

